

POSTANOWIENIE

28 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Marta Romańska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 28 marca 2025 r. w Warszawie
zażalenia J.B.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim
z 17 grudnia 2024 r., I WSC 1/24,
w sprawie z powództwa J.B.
przeciwko L.M.

o roszczenia z umowy darowizny,
w przedmiocie skargi powódki J.B.
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego orzeczenia w sprawie I C 34/23
Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 17 grudnia 2024 r. Sąd Rejonowy w Radzynie Podlaskim odrzucił skargę powódki J.B. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, to jest wyroku tego Sądu w sprawie o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli przeciwko L.M. Sąd Rejonowy stwierdził, że powódka została wezwana o uzupełnienie braków skargi, w tym o jej podpisanie skargi przez fachowego pełnomocnika pod rygorem jej odrzucenia. Skoro skarżąca braków tych

nie uzupełniła, to na podstawie art. 424⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 87¹ § 1 k.p.c. Sąd skargę tę odrzucił.

W zażaleniu na postanowienie z 17 grudnia 2024 r., wniesionym przez J.B. osobiście, zarzuciła ona wadliwość postępowania i wyroku w sprawie o zobowiązanie do złożenia woli w związku z odwołaniem darowizny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie sporządzone i podpisane przez stronę nie mającą zdolności postulacyjnej przed Sądem Najwyższym jest dotknięte brakiem formalnym nieusuwalnym, skutkującym odrzuceniem środka odwoławczego jako niedopuszczalnego, bez wzywania do uzupełniania tego braku i bez możliwości jego usunięcia przez pełnomocnika (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 23 lutego 2012 r. V CZ 132/11, z 21 września 2011 r., I CZ 59/11, z 25 sierpnia 2010 r. II UZ 16/10, z 6 listopada 2008 r. III CZ 35/08). Skutki niezachowania przymusu adwokackiego normowanego przez przepis art. 87¹ § 1 k.p.c. reguluje ogólnie art. 130 § 5 k.p.c., a w odniesieniu do środków odwoławczych objętych przymusem adwokackim, w tym zażaleń do Sądu Najwyższego, obowiązują szczególne regulacje (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c., art. 370 k.p.c. i art. 373 k.p.c.) przewidujące odrzucenie zażalenia wniesionego osobiście przez stronę.

Zanim powódka wystąpi zatem ze skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna ona wnioskować o ustanowienie dla niej do takiego postępowania pełnomocnika z urzędu, jeśli - jak twierdzi - nie jest w stanie pokryć kosztów pełnomocnika z wyboru.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ k.p.c. orzeczono jak w postanowieniu.

(M.M.)

[a.ł]

